Dosarul nr. 2-24089426-05-25r-17012025

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești
Judecător: Igor Botezatu

CURTEA DE APEL SUD

D E C I Z I E
în numele Legii

11 martie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
Având în componența sa:
Președintele colegiului Natalia Bondarenco
Judecătorii Inga Gorlenco, Evgheni Bancov

a judecat, în lipsa părților, recursul declarat de executorul judecătoresc Musteață Ion împotriva încheierii Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 02 decembrie 2024, în cauza civilă la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Brailean Serghei, executorul judecătoresc Musteață Ion, împotriva încheierii nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare, -

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 09 august 2024 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat în cadrul Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, contestația către Brailean Serghei, executorul judecătoresc Musteață Ion, privind anularea încheierii executorului judecătoresc Musteață Ion nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare.

În motivarea contestației Serviciul Fiscal de Stat indică că, executorul judecătoresc Musteaţă Ion, prin încheierea nr. 191 s-5118/2024 din 01 august 2024, a refuzat de a primi documentul executoriu spre executare în privinţa debitorului Brailean Serghei privind încasarea restanței faţă de Bugetul public național, în baza Hotărârii seria AH nr.0062055 din 24.05.2024, a sumei de 1 150,00 lei. Iar, drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Musteaţă Ion invocă faptul că documentul executoriu - Hotărârea AH nr.0062055 din 24.05.2024, nu este întocmit în conformitate cu art.14 alin. (1) lit. d) din Codul de executare şi nu este de competenţa sa. Serviciul Fiscal de Stat îşi exprimă dezacordul faţă de încheierea executorului judecătoresc Musteaţă Ion privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, ca fiind neîntemeiată şi pasibilă anulării, din următoarele considerente.

Consideră că, executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârea seria AH nr. 0062055 din 24.05.2024, or, referindu-se la caz, observă că, prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, expres este menţionat că „încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent”.

Totodată, menționează asupra faptului că, conform pct.1 vizat în Hotărârea menţionată supra, urmează a executa silit obligaţia fiscală a contribuabilului Brailean Serghei în mărime de 1

150,00 lei, or, art. 10 alin.(1) din Codul de executare expres prevede că „executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.” Conchide că noţiunea „a executa silit” prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului Brailean Serghei a sumei în mărime de 1 150,00 lei în beneficiul Serviciul Fiscal de Stat. Astfel, Hotărârea seria AH nr.0062055 din 24.05.2024 cuprinde formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

Reiterează că, prin Hotărârea seria AH nr.0062055 din 24.05.2024 s-a dispus a executa silit obligațiile fiscale a contribuabilului Brailean Serghei în mărime de 1 150,00 lei, iar încasarea silită a restanțelor menționate, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent. Astfel, prin executare silită se subînțelege orice acțiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare şi soldarea cu succes a procedurii de executare. Mai mult ca atât, documentul executoriu emis de către Serviciul Fiscal de Stat a întrunit toate exigențele prevăzute de art. 14 din Codul de executare, şi anume: pct. 4 din Hotărârea seria AH nr.0062055 din 24.05.2024 prevede că, prezenta hotărâre intră în vigoare din data semnării şi se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare. Indică că, formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul IFPS nr.143 din 13.09.2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale (pct.1 subct.1.1), fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 176-181 din 30.12.2005 şi conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc. Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative. La fel, sunt relevante situației şi dispozițiile art.61 alin. (1) lit.a) din Codul de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc refuză în intentarea procedurii de executare numai în cazul când nu este competent de a executa documentul executoriu. Însă, în situaţia în care i-a fost prezentat spre executare un document executoriu valabil, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea lui şi intentarea procedurii de executare din simplu motiv, că legislația prevede şi permite mai multe modalități de executare silită a acestuia, de către mai mulți subiecți. Din contra, în asemenea situații Legea permite şi chiar încurajează executarea documentului executoriu în paralel de mai mulți subiecți, potrivit şi în limitele competențelor atribuite de Lege. Acordarea şi atribuirea competențelor mai multor subiecți în vederea executării silite a unui document executoriu nu exclude executarea paralelă şi concomitentă de către acești subiecți a respectivului document. Mai mult, executorul judecătoresc a refuzat în primirea documentului executoriu pe motiv că nu ar fi competent să-l execute, motivând că executarea acestuia este de competentă Serviciului Fiscal de Stat. Această motivare şi abordare, vine însă în contradicție cu cadrul legal aplicabil, deoarece, după cum s-a indicat anterior, hotărârea organului fiscal are putere de document executoriu şi, corespunzător, este de competența executorului judecătoresc de a executa astfel de documente.

În același context accentuează şi faptul, că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acțiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal. Normele legale numite lasă la discreția organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în

proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens urmează a fi reiterat, că normele de drept material anterior enunţate şi, anume, art. 2 alin. (4) coroborat cu art.8 lit. b) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești şi art.61 alin.(1) din Codul de executare, indică clar, concret şi cert situațiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiții fiind exhaustive, iar potrivit art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligaţia, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Respectiv, este cert faptul că ţine de competența şi discreția organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânși a obligațiilor fiscale.

Reieșind din dispozițiile legale enunțate supra raportate la circumstanțele cauzei, consideră nemotivată şi ilegală încheierea executorului judecătoresc privind refuzul intentării procedurii de executare, deoarece noțiunea de „competență" prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitatea a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, a constatat că încheierea executorului judecătoresc privind refuzul de a admite cererea de recunoaștere a competenței acestuia în cazul refuzului de a efectua procedura de executare silită se întemeiază exclusiv pe criteriul competenței teritoriale. Prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituțională a statuat, că „lipsa competenței" poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu şi a competenței materiale.

Astfel, menționează că, documentul executoriu înaintat a fost remis spre executare executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competenţa sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, decât în condiţiile stabilite de lege.

Atrage atenția asupra faptului că în susținerea deciziei sale, executorul judecătoresc citează o multitudine de norme reglementate de Codul de executare şi Codul fiscal, însă omite a se expune pe marginea prevederilor art. 197 alin. (1) din Codul fiscal. Potrivit Ordinului nr.44 din 18.04.2006 cu privire la aprobarea modificărilor şi completărilor la Normele metodologice privind executarea de casă a mijloacelor bugetului public naţional prin Trezoreria de Stat a Ministerului Finanţelor, ordin incaso se defineşte drept act emis de către persoana abilitată prin lege cu acest drept pentru perceperea în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale contribuabilului/debitorului de către bancă, cu excepţia perceperii în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale Trezoreriei de Stat.

Prin urmare, reieșind din prevederile legale stabilite de art. 200 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate (în cazul existenţei bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile, ca drept măsură de asigurare a executării silite a obligației fiscale, or, valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei.

Mai mult decât atât, atrage atenția că, potrivit art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat şi în vederea încasării mijloacelor băneşti de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecți ai activității de întreprinzător.

Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentelor executorii vizate.

În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării

documentelor executorii documentelor executorii sunt mai vaste şi eficiente de a exceda competenţa Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiţia în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanţei. Astfel, în urma măsurilor întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat în vederea executării hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale, s-a constatat că potrivit legislaţiei fiscale în vigoare, executarea acestora a fost imposibilă.

În partea ce ţine de documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat, menționează că, prin executare silită se subînţelege orice acţiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare şi soldarea cu succes a procedurii de executare.

În acest sens, posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competenţa de urmărire şi a salariului, pensiei şi a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

Menționează că, relevante speţei sunt şi prevederile art. 203 alin. (1) din Codul fiscal, conform cărora comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Astfel, din norma legală enunțată se relevă că în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelație cu prevederile Codului de executare, or atribuțiile şi competența executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât şi de Codul fiscal, iar într-un final, chiar şi în situaţia întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

Concluzionează că, hotărârile emise de Serviciul fiscal de Stat privind executarea silită a obligației fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, coroborat cu art. 11 din Codul de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege. În cumulul celor expuse, Serviciul Fiscal de Stat consideră că executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuţiile în materie de executare cu care a fost investit în condiţiile legii.

Poziţia instanţei de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 02 decembrie 2024, a fost admisă contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat. Fiind anulată încheierea privind refuzul de a primi documentul spre executare nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024, cu obligarea executorului judecătoresc Musteață Ion să accepte spre executare documentul executoriu emis în baza Hotărîrii Serviciului Fiscal de Stat nr. AH 0062055 din 24 mai 2024, privind încasarea restanței de la debitorul Brailean Serghei în sumă de 1150 lei în beneficiului bugetului de stat.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 02 decembrie 2024, la data de 24 decembrie 2024 executorul judecătoresc Musteață Ion a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și emieterea unei noi hotărîri, prin care să fie respinsă contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Brailean Serghei, executorul judecătoresc Musteață Ion, împotriva încheierii nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare.

În motivarea recursului a invocat că, prin prisma legislației fiscale prevăzută de art.132^4 pct.8), art.191, art.192, art.194-196, executarea silită a obligației fiscale este acțiunea întreprinsă de organul fiscal pentru perceperea forțată a restanței - suma pe care contribuabilul era obligat să plătească la buget, dar pe care nu a plătit-o în termen. În situația în care debitorul obligațiilor fiscale nu execută obligațiile fiscale ajunse la scadență, cerditorul fiscal recurge la executarea silită a creanțelor fiscale în mod direct. Prin prisma legislației fiscale corespunzătoare, executorul judecătoresc consideră că, Serviciul Fiscal de Stat greșit a expediat în adesa executorului judecătoresc Hotărîrea nr. AH 0062055 din 24.05.2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, deoarece acesta nu este un document executoriu care cade sub incidența art.11 Cod de executare, mai mult n-a probat faptul că s-a făcut uz de prevederile art.194 Cod fiscal și în privința debitorului a fost aplicate modalitățile de executare silită a obligației fiscale.

În această ordine de idei, executorul judecătoresc, constată o neconcordanță a acțiunilor SFS în raport cu prevederile legale și anume lipsa de echilibru juridico-legal a acțiunilor SFS prin prisma art.265 alin.(1) Cod fiscal, privind anularea obligațiilor fiscale.

Consecvent, executorul judecătoresc, consideră că, încheierea nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare a obligației fiscale a contribuabilului în mărimea restanței stabilite prin Hotărârea nr. AH 0062055 din 24.05.2024 emisă de SFS, privind restanțele contribuabilului Brailean Serghei, este una legală și conformă prevederilor legale în vigoare, invocînd în acest sens prevederile art.129 pct. 13), art.193, art.195, art.133 alin.(2) pct.7), art.196 alin.(3),(5), art.177 Cod fiscal.

Indică că, în sensul capitolului 9 al Codului fiscal, legiuitorul a detaliat procedura de executare silită a obligației, astfel încât fiind exponentul puterii de stat, SFS dispune de competență expres reglementată prin lege, cât și mecanisme suficient de eficiente și concret reglementate în vederea asigurării punerii în executare și, respectiv, executarea silită a hotărârii nr. AH 0062055 din 24.05.2024 emisă de SFS privind restanțele contribuabilului Brailean Serghei.

Prin urmare, consideră că, demararea procesului de executare silită ține nemijlocit de organele subordonate ale SFS și nu poate fi pusă doar în sarcina executorului judecătoresc, decât în condițiile în care au fost întreprinse toate măsurile de executare silită date în competența SFS și aceasta nu a avut ca efect executarea efectivă a obligației fiscale definitive.

La fel, se atestă, că SFS nu a probat ce măsuri de executare silită a întreprins și care s-au soldat cu eșec, nefiind executată efectiv obligația fiscală.

Menționează că, executarea silită fiscală este pornită și se desfășoară de SFS, fără încuviințarea altor organe de stat, or chiar în hotărârea nr. AH 0062055 din 24.05.2024 emisă de SFS, sunt indicate ca persoane responsabile pentru asigurarea aplicării măsurilor de executare silită în primul rând Direcția Generală Recuperare Creanțe a mun. Chișinău.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*.

Din actele cauzei se constată că, încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, a fost pronunțată pe data de 02 decembrie 2024. Potrivit avizului de recepție, încheierea contestată a fost recepționată de executorul judecătoresc Musteață Ion la 12 decembrie 2024. Astfel, recursul depus de executorul judecătoresc Musteață Ion la data de 24 decembrie 2024, prin prisma prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, a fost declarat în termen.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților*.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit nu au fost depuse referințe și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosar.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată conchide că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind una legală și întemeiată, reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

Completul de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) al Codului de executare, *procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege*. Potrivit prevederilor art. 2 al Codului de executare, *executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.*

În conformitate cu art. 10 alin. (2) al Codului de executare, *executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobînzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.*

Potrivit prevederilor art. 11 lit. p) al Codului de executare, *sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod, actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor*.

Raportând la caz prevederile legale menționate, în coroborare cu art. 60 alin. (1) al Codului de executare, Serviciul Fiscal de Stat a remis spre executare executorului judecătoresc Musteață Ion, hotărârea cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, seria nr. AH 0062055 din 24 mai 2024, emis de Serviciul Fiscal de Stat, privind încasarea sumei de 1150 lei de la Brailean Serghei în beneficiul creditorului Serviciul Fiscal de Stat.

Prin încheierea executorului judecătoresc Musteață Ion nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024, a fost refuzată primirea spre executare a documentului executoriu Hotărârea nr. AH 0062055 din 24.05.2024, emis de Serviciul Fiscal de Stat, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Brailean Serghei în mărime de 1150 lei.

Serviciul Fiscal de Stat la 09 august 2024 a înaintat în instanța cerere, în care contestă legalitatea încheierii executorului judecătoresc Musteață Ion nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024, solicitând anularea acesteia.

Prima instanță, examinând cererea Serviciului Fiscal de Stat, a ajuns la concluzia admiterii acesteia.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești, Completul de judecată conchide că prima instanță just a ajuns la concluzia, precum că competența executării hotărârii Serviciului Fiscal de Stat nr. AH 0062055 din 24 mai 2024 cu privire la executarea silită a obligației fiscale este a executorului judecătoresc și nu exclusiv a Serviciului Fiscal de Stat.

Or, în conformitate cu art. 133 alin. (2) pct. 7) din Codul fiscal, *în realizarea funcţiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entităţile abilitate, modalităţile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale şi a altor plăţi la bugetul public naţional potrivit legii.*

În mod distinct, Completul de judecată relevă că, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Codul de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nuşi îndeplinește benevol obligațiile*.

Coroborând cadrul legal citat mai sus (dispozițiile normelor fiscale şi de executare) cu circumstanțele speței la executarea de către executorii judecătorești a actelor emise de organul fiscal privind dispunerea încasării sumelor, Completul reține că Serviciul Fiscal de Stat aplică de sine stătător sau prin intermediul executorilor judecătoreşti modalităţile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale şi a altor plăţi la bugetul public naţional potrivit legii. Din aceste considerente, este total neîntemeiată concluzia executorului judecătoresc privind competența exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat sau lipsa competenţei materiale a executorilor judecătoreşti în executarea silită a hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, or, însăşi prevederile Codului fiscal şi Codului de executare oferă dreptul Serviciului Fiscal de Stat, în calitate de creditor, să execute silit creanţa (restanţa aferentă bugetului de stat) prin intermediul executorului judecătoresc.

În acest context, Completul de judecată atestă că Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârea nr. AH 0062055 din 24 mai 2024 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Brailean Serghei (cu valoare de document executoriu, în temeiul art. 196 alin. (5) Cod fiscal), prin care a hotărât executarea silită a obligației fiscale în mărime de 1150 lei. Prin aceiași hotărâre a hotărât: încasarea silită a restanței menționate în prezentele hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent.

Sub acest aspect, Completul de judecată notează că executorul judecătoresc a interpretat în mod eronat legea şi astfel greșit a concluzionat că hotărârea nr. AH 0062055 din 24 mai 2024 nu este de competența executorului judecătoresc. Potrivit art. 133 alin. (2) pct. 7) Codul fiscal, *în realizarea funcţiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuţii în domeniul administrării fiscale: aplică, de sine stătător sau prin entităţile abilitate, modalităţile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligaţiei fiscale şi a altor plăți la bugetul public național potrivit legii*. Astfel, formularul de hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul IFPS nr. 143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale (pct.1 subpct.1.1), care a fost publicat în Monitorul Oficial nr.176-181 din 30 decembrie 2005.

Prin urmare, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. AH 0062055 din 24 mai 2024 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Brailean Serghei, constituie document executoriu, întrunind în cuprinsul acesteia toate mențiunile prevăzute de Codul de executare.

Art. 11 lit. p) al Codului de executare prevede expres că, *sînt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor*, respectiv executorul judecătoresc Musteață Ion urma să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege și să acționeze strict în corespundere cu legislația în vigoare privind intentarea procedurii de executare.

Din aceste considerente, Completul de judecată consideră eronat şi neîntemeiat refuzul executorului judecătoresc Musteață Ion în primirea spre executare a Hotărârii nr. AH 0062055 din 24 mai 2024, din motiv că executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, așa cum prin hotărârea Serviciului Fiscal de Stat se constată sau se consemnează existența unei creanțe fiscale ajunsă la scadență și nicidecum nu sunt acte prin care se dispune încasarea unor sume, sau o decizie de sancționare, or, în conținutul hotărârilor emise de Serviciul Fiscal de Stat este indicat expres executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Brailean Serghei în mărime de 1150 lei în beneficiul statului.

Sub aceste aspecte, Completul de judecată remarcă că, potrivit art. 30 alin. (1) Cod de executare, *executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei a executorilor judecătoreşti în care biroul său îşi are sediul, iar potrivit art.61 alin.(1) din Codul de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: a) documentul nu este de competența sa*. Astfel, documentul executoriu, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. AH 0062055 din 24 mai 2024, a fost prezentat corect spre executare silită executorului judecătoresc Musteață Ion, conform competenței teritoriale a acestuia, cu respectarea tuturor normelor legale, prin urmare refuzul de primire spre executare emis de către acesta, este unul neîntemeiat, or Codul de executare nu prevede ca temei de refuz de admitere spre executare, motivul formulat de către executorul judecătoresc Musteață Ion în încheierea nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024.

Completul de judecată ține să menționeze că, prin noțiunea de „competenţă" prevăzută de art. 61 alin. (1) Cod de executare se subînțelege exclusiv competenţa teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) Cod de executare, prin hotărârea nr. 22 din 08 octombrie 2019, Curtea Constituțională a statuat că „lipsa competenței" poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale.

Respectiv, Completul de judecată consideră că, documentul executoriu - hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. AH 0062055 din 24 mai 2024 a fost remis pentru executare executorului judecătoresc Musteață Ion conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 Cod de executare.

Iar, conform art. 22 alin. (2) Cod de executare, *executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanților la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.*

Astfel, încheierea executorului judecătoresc Musteață Ion nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024, prin care s-a refuzat intentarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. AH 0062055 din 24 mai 2024, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, se califică ca fiind incorectă şi nejustificată, fapt pentru care just a fost anulată de către instanța de fond. Or, concluzia executorului judecătoresc expusă în încheierea de refuz de primire a documentului este una greșită şi nu poate fi luată în considerație, deoarece prin prisma prevederilor art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. b), c) şi d), se face în temeiul unei hotărâri emise de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

La fel, Completul de judecată reține ca neîntemeiat argumentul executorului judecătoresc, precum că executarea silită a obligației fiscale este acțiune întreprinsă de către SFS fără încuviințarea altor organe de stat deoarece, în conformitate cu prevederile art. 195 din Codul fiscal, posibilitatea de a reține pentru sine executarea obligației fiscale este un drept al SFS, dar nu o obligațiune.

Prin urmare, Completul de judecată reliefă că recurentul nu a invocat argumente veridice și plauzibile în vederea justificării ilegalității încheierii instanței de fond, iar din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența temeiurilor de admitere a cererii de recurs.

Respingând recursul, instanța de recurs pune în evidență faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile menționate de către recurent.

Având în vedere cele dezvoltate mai sus, și că argumentele invocate în cererea de recurs nu și-au găsit confirmarea, iar instanța de recurs judecă recursul împotriva încheierilor emise de prima instanță pentru a repara erorile de drept, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind nefondat, cu menținerea încheierii contestate.

Călăuzindu-se de prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către executorul judecătoresc Musteață Ion.

Se menține încheierea Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 02 decembrie 2024, în cauza civilă la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Brailean Serghei, executorul judecătoresc Musteață Ion, împotriva încheierii nr. 191s-5118/2024 din 01 august 2024 privind refuzul de a intenta procedura de executare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător: **Natalia Bondarenco**

Judecătorii: **Inga Gorlenco**

Evgheni Bancov